

Naturrestaureringslagen

– en kommande katastrof för livsmedelsförsörjningen?

Den 26 maj deltog under- tecknad vid ett digitalt möte anordnat av Jordbruksverket om hur genomförandet av Naturrestaureringslagen ska se ut. Ett stort antal organisationer var inbjudna. Spridningen var stor från norr till söder, från spannmålsodlare till mjölkproducenter (jag). Givetvis var Naturskyddsföreningen och andra liknande organisationer också med.

Under inledningen presenterades de olika inriktningarna:

- Småbiotoper och landskapselement som gynnar biologisk mångfald
- Återställa organiska jordar som används inom jordbruket och som består av dränerade torvmarker
- Lager av organiskt kol i mineraljordar på åkermark
- Pollinatörer i odlingslandskapet
- Fåglar i odlingslandskapet
- Restaurering av betesmarker och slätterängar
- Fritt strömmande vattendrag och tillhörande svämplan
- Marina ekosystem – restaurering och åtgärder

EN LAG FRAMTAGEN AV EU

Vi kunde välja mellan dessa åtta ämnen och medverka vid tre av dem, de kallade det för ”rum”. Jag medverkade vid Restaurering av betesmarker och slätterängar, Småbiotoper och Återställande av organiska jordar.

Naturrestaureringslagen är som namnet anger en lag framtagen av EU och som Sverige måste följa. I Sverige har Naturvårdsverket, Havs- och Vattenmyndigheten, Skogsstyrelsen, Jordbruksverket och Boverket fått i uppdrag att ta fram ett förslag på hur lagen ska tillämpas.

Vad gäller betesmarker så ska Sverige till 2030 börjat restaurera 30 procent av referensarealen. Hur stor referensareal är ännu inte fastställt. År 2040 ska siffran ha ökat till 60 procent av referensarealen för att vara 90 procent 2050. Ingen har något svar på vart djuren som ska beta marken ska komma ifrån....

ÖVERMÄKTIG UPPGIFT

Vad gäller de organiska jordarna ska en åtgärd ha genomförts på minst 30 procent av dessa till 2030 och därav ska minst en fjärdedel återvätas. Än så länge är det tänkt att åtgärderna ska vara frivilliga.

Det tredje ämnet jag medverkade vid var Småbiotoper och landskapselement. Det kan till exempel vara kantzoner, lähäckar

och smådammar. Även träda verkar kunna räknas in.

Mitt intryck från mötet är att många av myndigheterna ser den uppgift de fått som närmast övermäktig. Inte minst med tanke på att de också ska ta hänsyn till livsmedelsstrategin vilket flera av myndighetspersonerna verkar medvetna om. Enligt uppgift lär det vara 300–400 personer som arbetar bara med detta på Jordbruksverket. Jag upplevde att av de som medverkade, är det bara de organisationer som inte bryr sig om livsmedelsstrategin som är entusiastiska över Naturrestaureringslagen.

NIVÅN PÅ ERSÄTTNINGEN

Som vanligt äskas det pengar från höger till vänster men rekordet slog nog den Sigillrepresentant som vill ha bidrag till lantbrukare som ska betala certifieringsavgift till Sigill... LRF:s representant hade inga synpunkter på nivån på ersättningen för att återställa utdikade organiska marker på 50 000 kr per ha vilket jag finner minst sagt anmärkningsvärt.

Pengar till detta kommer till viss del att tas från den gemensamma jordbrukspolitiken CAP. Dessa pengar kommer dock inte att räcka och det är oklart var resten ska komma ifrån om det nu överhuvudtaget kommer några.

MÅNGA FRÅGOR

Här är några frågor och reflektioner som jag har efter mötet:

- Om en markägare väljer att återväta sin mark, hur kompenseras grannarna om det försämrar deras mark?
- Hur ska det gå att restaurera betesmark när en hel del av det är bebyggt?
- Flera personer betonade vikten av att vi ska kunna ha virtuella staket. En god tanke, men hur ska det gå ihop med att vi ska kunna skydda våra djur mot rovdjur? Hur ska allmänheten veta var det går djur och inte riskera att hamna i en hage av misstag?
- Hur ska det gå att återställa betesmark när vi har en avskogningsförordning som inte tillåter att ”avskoga”?
- Hur ska det gå för oss lantbrukare att klara konkurrensen i framtiden när varenda en av de åtgärder som ska göras innebär ett mer orationellt brukande?
- Hur ska livsmedelsstrategin kunna infrias?
- Var ska alla betesdjur komma ifrån?
- Vem ska ha råd att bruka alla betesmarker?
- Finns det aldrig något slut på pengar till bidrag?

SKA DET HÄR GENOMFÖRAS?

Gemensamt för alla åtgärder är att livsmedelsproduktionen sänks och hela naturrestaureringslagen går stick i stäv med livsmedelsstrategin. Och gör den inte det, så går den emot avskogningsförordningen.

Vi har skickat in svar på hur vi tycker att naturrestaureringslagen ska tillämpas. Svaret är det viktigaste rådet till de som bestämmer att göra så lite som möjligt och skynda långsamt. Det finns väl ändå inga möjligheter att något sådant här dumt ska kunna genomföras på allvar?

Av Claes Jonsson, Sveriges Mjölkbonder

Bidrag, bidrag, bidrag

Har alla blivit tiggare? Vi hör allt oftare hur LRF, Krav och andra organisationer vill ha mer stöd och mer bidrag, samtidigt som allt fler samhällstjänster läggs på lantbruket. Nu senast medverkade vi på det digitala mötet om Naturrestaureringslagen. Allt ska öka: pollinatörer, naturbetesmark, fåglar i odlingslandskapet, våtmarker, med mera. Dessutom ska vår självförsörjningsgrad öka vad gäller all form av livsmedel.

STÖD I OLIKA FORMER

Bidrag ska ges för att öka biogasproduktionen, solceller, bevattningsdammar och så vidare. Bidrag ska ges för att återväta åkermark. Stöd ska ges för kostnaden för certifiering till exempel Krav eller Sigill. Stöd till rådgivning är en ofta framförd åsikt från organisationer runt lantbruket. De flesta utgår ifrån att vi lantbrukare inte har tillräcklig kunskap. Otroligt många människor lever på att inte producera.

LÖNSAMHET OCH NYTTA?

Pengar verkar vara något som aldrig tar slut numera. Företagande bygger numera inte längre på att en satsning ska vara lönsam och till nytta för folk. Numera bygger det på att vi ska ha koll på var mest bidrag kan hämtas hem för att kunna göra en annars olönsam investering.

Parallellt med denna utveckling är det många av våra medlemmar som är fruktansvärt trötta på att behöva hålla på med alla regler och krav som följer med alla stöd.

KONTROLLER OCH ÅTERKRAV

Med stöden följer ju också kontroller och i förlängningen också återkrav, med mera. Det ser vi ju nu inte minst med tanke på alla återkrav Jordbruksverket håller på med och som går uppåt tio år bakåt i tiden. Det är dags att sluta upp med de allra flesta stöden och bidragen. Låt oss slippa kontroller och regelverk som följer därav. Ge oss vettiga konkurrensvillkor och låt oss få slippa all administration, alla kontroller och all stress som följer med alla dessa bidrag och stöd.

Ju fler medlemmar vi är desto starkare röst har vi

Ta vara på möjligheten att påverka och göra skillnad i din vardag som mjölkföretagare. Det gäller din framtid som mjölkproducent!

Vi är en intresseorganisation för svenska mjölkproducenter.

Vårt mål är en stark och lönsam mjölkproduktion i Sverige.

Sveriges Mjölkbonder startades 2006 med syftet att öka lönsamheten och förbättra villkoren för svensk mjölkproduktion. Från och med juni 2019 ingår en prenumeration på Lantbrukets Affärer i medlemskapet och därmed lyfter tidningen de frågor som är relevanta för oss. På vår hemsida www.sverigemjolkbonder.se finns all information om oss.

ORDFÖRANDE
Claes Jonsson
070-301 09 31
bankebolet@gmail.com

VICE ORDFÖRANDE
Ulrik Isleborn
070-252 90 27
isarydab@gmail.com

ANDRE VICE ORDFÖRANDE
Mats Karlsson
070-395 48 66
emg.karlsson@gmail.com